

Prof. dr. ANCA GROSU

– interviu colecționat în 2022

Facultatea urmată și promoția:

Institutul de Medicină și Farmacie, promoția 1987

Unde lucrați în prezent? Ce faceți mai exact?

După absolvirea studiilor de medicină la Institutul de Medicina și Farmacie din Cluj-Napoca (actuala Universitate de Medicina și Farmacie „Iuliu Hațieganu”), am lucrat la Spitalul Rechts der Isar al Universității Tehnice din München (Germania). Cercetarea în radiooncologie m-a condus la Proton Therapy Center, Massachussetts General Hospital, Harvard Medical School, Boston (SUA). Din 2007 conduc Clinica de RadioOncologie a Centrului Medical Universitar din Freiburg (Germania). Tratez pacienți, fac cercetare, îndrum tineri cercetători, conduc clinica, care are 200 de angajați și sunt implicată în diferite organizații naționale și internaționale.

Cum v-ați implicat în viața societății până acum?

M-am implicat ca doctor, dascăl, cercetător și organizator al activităților medicale și științifice în cadrul diferitelor organizații: Academia Națională Germană de Științe Leopoldina, board-ul Societății Germane de Ajutor pentru Cancer, Senatul și Supervisory Board al Universității din Freiburg, prodecan al Facultății de Medicină din Freiburg etc.

Ce v-a determinat să alegeți să studiați la UMFIIH Cluj?

M-am născut și am crescut în Cluj. Părinții mei au fost profesori la Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj. ...nu exista alt oraș pe lume...

Ce vă doreați să deveniți când erați copil?

Actriță de cinema.

Când ați hotărât ce drum doriți să urmați în viață?

În clasa a XI-a.

Cum v-a influențat/vă influențează formarea la UMF Cluj?

Am învățat să muncesc intensiv și să gândesc medical corect. Am învățat să am respect și dragoste pentru cercetarea medicală și pentru viața universitară, cu toate aspectele ei. ...și am învățat din „puțin” să pot face „mult”.

Vă amintiți o întâmplare memorabilă/marcantă din perioada studiilor?

Unul din cele mai grele examene a fost examenul de Morfopatologie cu profesorul Florescu. Era extrem de citit, avea o minte foarte clară și un simț al umorului deosebit, care nu cruța nici studenții. Aveam mult respect dar ne era și frică de judecata lui. Am prezentat temele de pe biletele de examen, am răspuns la întrebări și la sfârșit, profesorul Florescu s-a ridicat în picioare, mi-a dat mâna și mi-a spus: „Domnișoară, a fost o plăcere să am o astfel de studentă: 10!” Mi-au crescut aripi! A fost ca și când aș fi luat premiul Nobel! Am venit acasă iar părinții mei mă așteptau pe balcon. Le-am făcut de departe, din stradă semnul victoriei și i-am văzut cum se îmbrățișează. Intrată în casă, primul lucru care mi l-a spus mama a fost: „Să știi că nu 10, 10, 10... contează în viață! Contează să rămâi sănătoasă în cap și în corp!” Așa era mama, m-a adus repede cu picioarele pe pământ!

Ați avut/aveți un dascăl preferat? Dacă da, de ce l-ați ales pe cel indicat?

Prof. Vlăduțiu, Prof. Motocu, Prof. Vlaicu, Prof. Florescu, Prof. Cucuianu și mulți alții.

Au fost și rămân pentru mine un exemplu de competență și dăruire profesională.

Cum ați găsit echilibrul între viața personală și cea profesională?

Echilibrul mi l-a dat familia mea: băiatul meu, soțul meu și tatăl meu, care m-au înțeles, m-au ajutat și m-au iubit.

Cum puteți descrie relația dvs. cu foștii colegi?

Foarte strânsă – până în ziua de azi – și sunt convinsă, și în viitor. Absolvenții de medicină promoția 1987 organizează în fiecare an vacanțe de vară împreună și sunt reuniți într-un grup de WhatsApp în care comunică zilnic!

Ce ați recomanda actualilor studenți UMF?

Eu cred că meseria de medic e cea mai frumoasă meserie din lume! Ce poate fi mai frumos decât să ajuți OMUL – Valoarea tuturor Valorilor! Ce poate fi mai frumos decât adevărul de cristal al științei – în această lume plină de minciuni și interese! Studenților de la UMF le recomand să se implice cu toată ființa lor în meseria fantastică ce și-au ales-o și să lupte pentru ea pe toate planurile și cu toată forța.